

Я — Букваринка, сестричка-близнючка відомого тобі Букваря.

Радію, що ти сьогодні прочитаєш мою першу сторінку, а це означає — ти вже справжній читач.

Спочатку братик мій вів тебе у чарівний світ слова, а тепер моя черга.

Я познайомлю тебе з дуже цікавими легендами, казками. Ти знатимеш про людей, які прославили Україну на весь світ, навчу тебе думати, жити так, як велить серце. Бажаю тобі радості пізнання та удачі.

Твоя Букваринка

РОЗДІЛИ БУКВАРИНКИ

Моя країна — Україна

Великі люди України

Наші свята

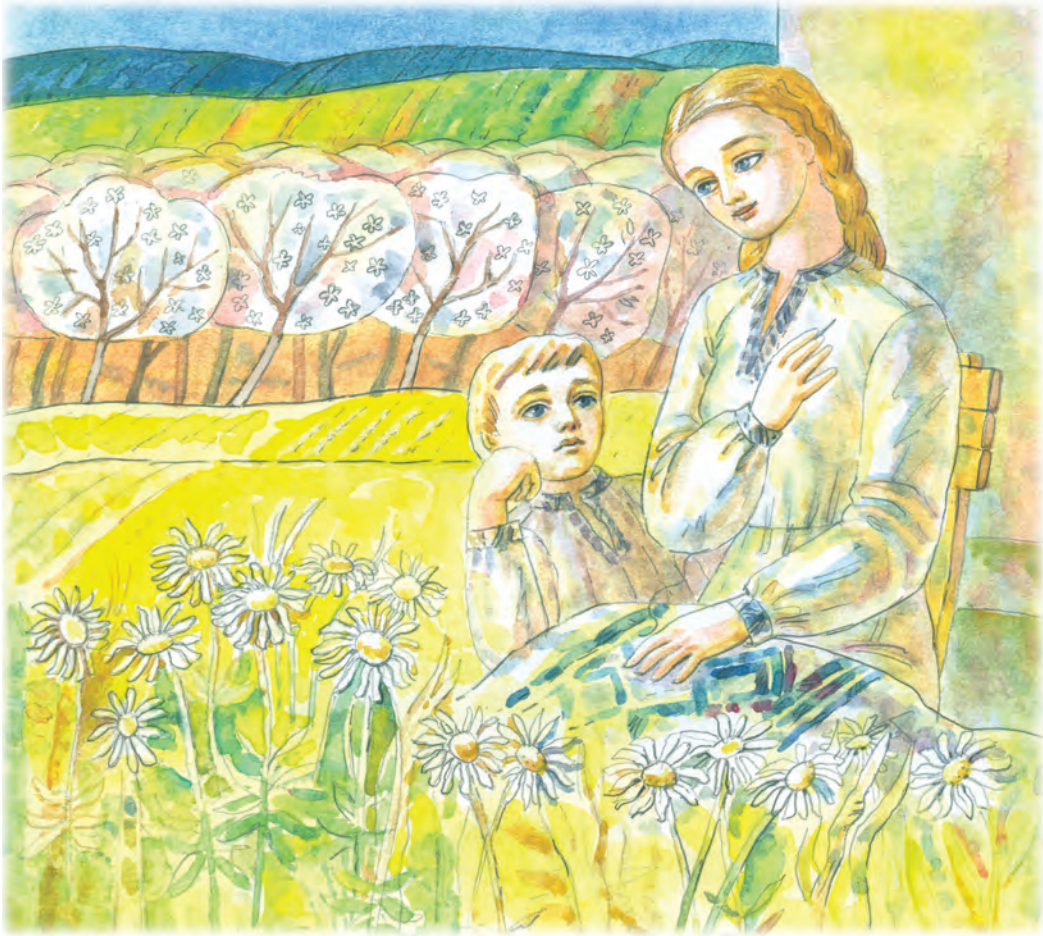
Ти і родина

Що таке добре, що таке погано

Дивовижний світ навколо тебе

Ми — маленькі дослідники

МОЯ КРАЇНА — УКРАЇНА

Є щось святе в словах «мій отчий край»:
Для мене — це матусі пісня ніжна,
І рідний сад, від квіту білосніжний,
І той калиновий у лузі гай,
Де з татом ми шукали казки чар.
Є щось святе в словах «мій рідний край»...

Під рідним небом жайворон співа;
Я рад би знати тих пісень слова.
Я слухав й чув: співала та пташина
Одне святеє слово: «Україна!»

На ріднім полі шепчуть колоски;
Я рад би знати тихі їх думки.
Я слухав й чув, що кожна колосина
Шептала тихо слово: «Україна!»

У ріднім краю зелен-гай шумить;
Я знати б рад, про що він мріє-снить.
Я слухав й чув, що кожна деревина
Шуміла ніжно-ніжно: «Україна!»

О Боже, дай повік любити край,
Де квітка, пташка і зелений гай,
Де кожна вірна тій землі людина
Живе єдиним словом: «Україна!»

Микола Петрів

ЛЕГЕНДА ПРО ТРИЗУБ, ПРАПОР, ГІМН

Давно-давно жила мати. І було в неї три сини.

Росли сини чесними, сміливими. Дуже любили свою матінку, готові були віддати життя за неї.

Попідростали сини і вирішили піти у світ широкий.

От каже старший син до матері:

— Піду, матінко, я поміж люди, подивлюся на світ широкий.

— Ну що ж, сину, йди, але пам'ятай рідну домівку. На згадку візьми зі собою золоту корону з трьома промінцями — хай в далекому краю вона зігріває тебе.

Минув час... І завдяки своєму розуму став старший син князем. Бо трьохпроменева корона, яка зігрівала людей і вела вперед, показувала шлях до кращого життя. І назвали першого сина Тризуб, а знак, що дала йому мати, назвали Гербом.

Підріс середній син. І каже матері:

— Пустіть, мамо, мене на світ подивитись.

Дала йому мати у дорогу жовто-блакитний одяг. Своїми ділами прославив він матір.

І назвали його люди Прапор.

А там, де був наймолодший син, завжди лунала дзвінкоголоса пісня. Адже мама подарува-

ла йому соловейків голос. І одержав наймолодший син за свій джерельний голос, величний спів ім'я Гімн.

Повернулися з далеких країв сини — Тризуб, Прапор, Гімн. Повернулися, щоб іти завжди поруч, прославляти рідну неньку Україну.

Українські легенди та перекази

ПРАПОРЕЦЬ

Прапорець, що я тримаю,
для мене — єдиний.
Прапорець цей, що я маю, —
символ України.
Нема в світі більш святого
й не буде ніколи
від крайнеба голубого
над пшеничним полем.

Марія Хоросницька

ЗМІСТ

Моя країна — Україна	5
Великі люди України	32
Наші свята	46
Ти і родина	54
Що таке добре, що таке погано	75
Дивовижний світ навколо тебе	91
Ми — маленькі дослідники	101
До уроків позакласного читання	114
Словник	153
Відгадки до малюнків, кросвордів, загадок	158